

Chúa Jêsus Christ. Nếu không có đá góc nhà này, tòa nhà sẽ bị sập xuống.

21 Đền thờ Do Thái tại Giê-ru-sa-lem không còn nữa; hiện nay Hội Thánh là đền thờ thánh của Đức Chúa Trời. Đền thờ này được nối kết với nhau trong Đấng Christ; nó được kết hợp với nhau trong Ngài. Đấng Christ không chỉ là hòn đá góc của Hội Thánh; Ngài là đầu của Hội Thánh.

22 Những tín hữu chúng ta giống như những viên đá, bởi đó Đức Chúa Trời xây dựng đền thờ của Ngài. Chúng ta được gắn kết với nhau trong một tòa nhà, một Hội Thánh. Chúng ta hiệp một với nhau, và Thánh Linh

của Đức Chúa Trời sống trong đền thờ này, trong đó chúng ta là những viên đá (xem 1 Cô 3:16; 1 Phi 2:5 và các lời bình giải). Đức Chúa Trời đã xây dựng đền thờ của Ngài để Ngài có thể sống trong đó!

Hội Thánh của chúng ta ngày nay ra sao? Những thành viên của Hội Thánh có liên kết với nhau trong sự hiệp nhất không? Có sự hòa thuận trong Hội Thánh chúng ta không? Chúng ta có sống với nhau trong tình yêu thương như trong một gia đình không? Khi những người khác nhìn vào Hội Thánh chúng ta, họ thấy gì? Và Đức Chúa Trời thấy gì?

CHƯƠNG 3

Phao-lô – Người Rao Giảng Cho Người Ngoại Bang (3:1-13)

1-2 Phao-lô gọi mình là một tù nhân, bởi vì ông đang viết bức thư này trong thời gian bị tù tại Rô-ma. Ông nói ông là một tù nhân vì cơ anh em người Ngoại Bang. Bởi vì sự rao giảng cho người Ngoại Bang mà Phao-lô đã bị tù.

Nói theo một nghĩa khác, Phao-lô là một “tù nhân” của Chúa Cứu Thế Jêsus cho dù ông có ở trong tù hay không. Ông đặt Chúa Jêsus làm Đấng cai trị và là Chúa của đời sống ông trong mọi lúc và mọi nơi.

Công tác đặc biệt của Phao-lô là rao giảng cho người Ngoại Bang (xem Công 22:21; Rô 15:15-16). Phao-lô đã nhận sự ủy nhiệm bởi ân điển của

Đức Chúa Trời để làm công tác này (c.2).

3 Một lần nữa, ở đây Phao-lô nói về sự mầu nhiệm đã được tỏ ra cho ông, và ông đã đề cập đến điều này trong Ê-phê-sô 1:9-10, đó là sự mầu nhiệm về việc sẽ có một ngày Đức Chúa Trời hiệp tất cả mọi sự trong Đấng Christ. Trong Ê-phê-sô chương 2, Phao-lô cho thấy người Do Thái và người Ngoại Bang đã được hiệp nhất trong Đấng Christ như thế nào. Phao-lô không học sự mầu nhiệm này từ bất kỳ con người nào; thay vào đó, sự mầu nhiệm này được bày tỏ cho ông bởi sự khải thị trực tiếp từ Đức Chúa Trời.

4 Sau khi đọc Ê-phê-sô chương 1-2, người Ê-phê-sô hẳn biết chắc rằng Phao-lô thực sự có sự thấu hiểu từ bên trong về sự mầu nhiệm này là gì. Sự

mâu nhiệm này là **sự mâu nhiệm của Đấng Christ**: Đó là Đấng Christ là **đầu của mọi sự** (Êph 1:22), và trong Đấng Christ người Do Thái và người Ngoại Bang hiện nay đã hiệp nhất trong **một thân thể**, Hội Thánh (1Cô 12:12-13, 27; Êph 2:16-17; 3:6).

5 Sự mâu nhiệm này **không được bày tỏ cho những người trong các đời khác**. Nghĩa là, sự mâu nhiệm về Đấng Christ này không được tiết lộ cho những người sống trong thời trước Đấng Christ. Chỉ khi Đấng Christ đến thế gian thì sự mâu nhiệm được bày tỏ đầy đủ cho các sứ đồ và các tiên tri thánh¹⁴ của Đức Chúa Trời. Sự mâu nhiệm được tiết lộ ra cho họ bởi Đức Thánh Linh.

6 Ở đây, Phao-lô nói lại một lần nữa về sự mâu nhiệm đó là gì: Những tín hữu Ngoại Bang đã trở nên **kẻ đồng kế tự**, là các chi của **đồng một thể**, **đều có chung phần** với dân Y-sơ-ra-ên, với người Do Thái (xem Êph 2:19 và lời bình giải). Các tín hữu Do Thái và Ngoại Bang đã trở nên một trong Đấng Christ; họ bình đẳng trước mặt Đức Chúa Trời. Điều này có nghĩa là trong mắt Đức Chúa Trời ở đây không còn có giai cấp, tầng lớp cao hay thấp. Người Do Thái xem người Ngoại Bang như thuộc "tầng lớp thấp" và họ là "tầng lớp cao". Nhưng bây giờ, trong Đấng Christ, không còn có giai cấp nữa, tất cả đều trở thành một.

Người Ngoại Bang là **người đồng kế nghiệp với người Y-sơ-ra-ên**. Điều này có nghĩa là, họ cùng là người đồng quốc với người Do Thái trong vương quốc của Đức Chúa Trời. Hiện

nay người Ngoại Bang có phần trong giao ước mà Đức Chúa Trời đã thiết lập với dân Y-sơ-ra-ên. Theo giao ước ấy, người Do Thái phải thờ phượng và vâng lời Đức Chúa Trời, và đáp lại Đức Chúa Trời sẽ khiến họ trở thành dân được biệt riêng cho Ngài. Bây giờ những người tin Đấng Christ – cả người Do Thái và người Ngoại Bang – đều trở nên dân được biệt riêng của Đức Chúa Trời.

Người Ngoại Bang là **những chi thể trong cùng một thân**. Điều này có nghĩa là các tín hữu Ngoại Bang, cùng với các tín hữu Do Thái, bây giờ là chi thể của thân thể Đấng Christ (1Cô 12:27).

Người Ngoại Bang **cùng có chung lời hứa** – là lời hứa về sự cứu rỗi bởi đức tin trong Đấng Christ. Đức Chúa Trời có hứa với người Do Thái rằng Ngài sẽ sai Chúa Cứu Thế đến cho họ. Nhưng khi Chúa Cứu Thế (Đấng Christ) đến, hầu hết người Do Thái khước từ Ngài; vì thế Đức Chúa Trời làm cho công tác cứu rỗi của Đấng Christ trở nên có thể đối với người Ngoại Bang qua đức tin. Cũng vậy, người Ngoại Bang trở nên người cùng chia sẻ lời hứa về sự cứu rỗi.

7 Phao-lô được lập làm một người **đầy tớ của Phúc Âm bởi sự ban cho của ân điển Đức Chúa Trời và bởi công hiệu của quyền phép Ngài** (Đức Chúa Trời). Tất cả chúng ta, những người tin và vâng lời Đấng Christ, đều được lập làm đầy tớ của Phúc Âm bởi **ân điển và quyền năng của Đức Chúa Trời** như Phao-lô. Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta tất cả những ân điển

¹⁴ Đó là những tiên tri Tân Ước, không phải Cựu Ước.

chúng ta cần để làm đầy tớ của Ngài. Chúng ta cần tự hỏi chính mình: “Tôi là đầy tớ của ai? Ai là người mà tôi dành nhiều thời gian nhất để phục vụ? Tôi yêu chủ của tôi là Đấng Christ và Phúc Âm của Ngài đến mức nào?”

8 Phao-lô không tự đề cao chính mình. Nếu Phao-lô xuất hiện giữa vòng chúng ta ngày nay, chắc chắn ông sẽ nói: “Tôi còn nhỏ hơn người nhỏ nhất trong quý vị.”

Công tác đặc biệt mà Đức Chúa Trời giao cho Phao-lô thực hiện là: rao giảng cho Dân Ngoại về sự giàu có không dò được của Đấng Christ. Sự giàu có thuộc linh của Đấng Christ là không thể dò lường được – không có giới hạn và không thể đếm được! Sự giàu có không dò lường này cũng giống như những phước hạnh thuộc linh mà Phao-lô đề cập đến trong Ê-phê-sô 1:3 (xem Côl 1:24-27).

Khi trò chuyện với bạn bè và hàng xóm, có bao giờ chúng ta nói với họ về sự giàu có vô lượng của Đấng Christ không? Chúng ta có nói với họ về sự giàu có của cơ nghiệp vinh hiển Ngài cho họ không? (Êph 1:18). Hoặc có bao giờ chúng ta nói về năng quyền vô hạn của Ngài không? (Êph 1:19). Chúng ta có nhận được sự giàu có này chưa? Hoặc chúng ta giống như những người khách được mời đến dự một đại tiệc nhưng chỉ ngồi tại bàn mà không ăn gì cả?

Người thế gian tìm kiếm sự giàu có hay hư nát; nhưng chúng ta tìm được sự giàu có trường tồn. Chúng ta không nói cho người khác về sự giàu có này sao?

Đôi khi chúng ta hành động như thể chúng ta không có sự giàu có thuộc linh gì cả! Chúng ta nói: “Tôi biết làm gì khi mà Hội Thánh chúng tôi quá nghèo và

yếu.” Nghèo khó và yếu đuối ư? Sao lại như thế được? Mỗi một Hội Thánh đều sở hữu sự giàu có không dò được của Đấng Christ; mỗi Hội Thánh đều sở hữu quyền năng vô hạn của Ngài! Chúng ta có năng quyền và của cải thuộc linh đủ để chia sẻ với mọi người; nguồn dự trữ của chúng ta là vô hạn!

Sự giàu có nào của Đấng Christ mà chúng ta phải chia sẻ? Chúng bao gồm tất cả ân điển, ân tứ và phước lành thuộc linh của Ngài (Êph 1:3), cùng với Phúc Âm cứu rỗi của Ngài, là năng quyền của Đức Chúa Trời (1 Cô 1:18). Nhưng điều lớn nhất mà chúng ta phải chia sẻ chính là Đấng Christ; Ngài là sự tổng hợp mọi phước lành thuộc linh (xem Rô 8:32).

9 Cùng với việc rao giảng cho Dân Ngoại, Phao-lô được Đức Chúa Trời chỉ định soi sáng cho mọi người biết sự phân phát lễ mầu nhiệm. Trước thời Đấng Christ, sự mầu nhiệm này bị giấu kín, nhưng bây giờ cuối cùng được tiết lộ (c.5). Như chúng ta đã thấy ở phần trước, sự mầu nhiệm đó là Đức Chúa Trời sẽ hiệp hội muôn vật lại trong Đấng Christ (Êph 1:10). Việc này bao gồm sự sáng tạo một dân thuộc linh mới, Hội Thánh, trong đó tất cả mọi người trên đất qua đức tin đều có thể làm thành viên. Như thế, đây là mục đích đời đời của Đức Chúa Trời mà Ngài đã hoàn thành trong Đức Chúa Jê-sus Christ, Chúa chúng ta (c.11).

10 Ý định của Đức Chúa Trời trong việc tiết lộ sự mầu nhiệm này là gì? Ý định của Ngài là để bày tỏ sự khôn ngoan của Ngài cho những kẻ cai trị và cầm quyền trong các nơi trên trời. Những “kẻ cai trị và cầm quyền” này bao gồm cả các thiên sứ cùng các tà linh (xem Êph 2:2).

Và Đức Chúa Trời bày tỏ sự khôn ngoan của Ngài cho những kẻ cai trị và cầm quyền này như thế nào? Ngài sẽ làm qua Hội Thánh của Ngài. Hãy suy nghĩ về điều này! Qua từng Hội Thánh nhỏ, Đức Chúa Trời đang phô bày sự khôn ngoan mọi đường của Ngài trên tất cả những kẻ cai trị và cầm quyền trong các nơi trên trời! Trong Hội Thánh, sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời có thể được trông thấy không chỉ bởi con người mà thôi, nhưng còn được các thiên sứ và các linh – ngay cả Sa-tan - thấy nữa. Hội Thánh, là thân thể của Đấng Christ, đã chiến thắng thẩm quyền của Sa-tan.

11-12 Mục đích đời đời của Đức Chúa Trời là tất cả mọi người – cả Do Thái lẫn Ngoại Bang – đều có thể dạn dĩ bước vào trong sự hiện diện của Ngài và trở nên thành viên của gia đình Ngài, Hội Thánh (xem Hê 4:16; 10:19-22 và các lời bình giải).

Chúng ta hãy cùng nhau suy nghĩ về Hội Thánh này. Hội Thánh là điều quan trọng nhất trên thế gian này, bởi vì đó là sự hoàn thành mục đích đời đời của Đức Chúa Trời. Thứ hai, chỉ bởi sự chết và phục sinh của Đấng Christ, việc thiết lập Hội Thánh của Đấng Christ trở nên (và tiếp tục là) một sự phát triển có tầm quan trọng nhất trong lịch sử của nhân loại.

Các sử gia trên thế giới viết về các vua chúa và các nữ hoàng, về các tế tướng và quý tộc, cùng những người nổi tiếng khác. Nhưng sử gia của Kinh Thánh¹⁵ viết về những người bình thường như chúng ta.

Các sử gia của thế giới viết về các cuộc chiến tranh, các hiệp ước hòa bình, và rồi lại thêm chiến tranh nữa. Nhưng sử gia của Kinh Thánh viết về chiến tranh giữa Đấng Christ và Sa-tan – chiến tranh giữa điều thiện và cái ác – cuộc chiến tranh mà Đấng Christ đã chiến thắng. Và trong Kinh Thánh, chúng ta đọc về một “hòa ước” vĩ đại nhất, hiệp ước hòa bình giữa Đức Chúa Trời và con người, là hòa ước mà Chúa Cứu Thế Jê-sus làm trung gian.

Các sử gia của thế giới viết về các vương quốc dấy lên và tàn lụi như mặt trời mọc lên rồi lặn xuống. Nhưng các sử gia Kinh Thánh viết về một vương quốc thuộc linh, là vương quốc luôn dấy lên và không bao giờ lụi tàn. Vương quốc này không có biên giới, trải rộng khắp thế giới. Vương quốc này là Hội Thánh của Đấng Christ.

13 Mặc dù Phao-lô đang ở trong tù, nhưng người Ê-phê-sô không nên ngã lòng. Thay vào đó, họ nên suy ngẫm về sự giàu có không dò lường được của Đấng Christ, đó chính là vinh quang của họ.

Lời Cầu Nguyện Của Phao-lô Cho Người Ê-phê-sô (3:14-21)

14-15 Cả nhà trên trời và dưới đất – đó là cả gia đình tín hữu, tức là Hội Thánh – nhận được danh xưng của mình từ Đức Chúa Cha. Hội Thánh là nhà của Đức Chúa Trời, vì vậy Hội Thánh mang tên của Ngài.

Vì Hội Thánh là gia đình của Đức Chúa Trời, nên ở đây Phao-lô cầu nguyện với Cha của gia đình. Lời cầu

¹⁵ Chúng ta phải nhớ rằng Kinh Thánh không chỉ là một sách của luật pháp và lời tiên tri; đây cũng là một sách lịch sử. Và lịch sử được viết trong Kinh Thánh hoàn toàn chính xác.

nguyện của Phao-lô là Đức Chúa Trời sẽ làm cho người Ê-phê-sô **được mạnh mẽ nhờ Thánh Linh của Ngài ở trong (c.16) tấm lòng (họ) bởi đức tin (c.17)**. Và tất nhiên, khi đọc lời cầu nguyện này, chúng ta phải nhớ rằng nó không chỉ viết cho người Ê-phê-sô, nhưng cũng cho chúng ta nữa.

16 Sức mạnh mà Phao-lô cầu xin cho họ ở đây là sức mạnh thuộc linh. Loại sức mạnh này luôn ở bên trong, trong tấm lòng của một người, **bên trong con người ấy**; và sức mạnh ấy đến từ **Thánh Linh (của Đức Chúa Trời)**. Sức mạnh này là **sức mạnh phi thường** mà Phao-lô đề cập trong Ê-phê-sô 1:19, và là điều mà Phao-lô liên tục kinh nghiệm (Phil 4:13).

17 Phần thứ hai trong lời cầu nguyện của Phao-lô cho người Ê-phê-sô là **Đấng Christ (tức là Thánh Linh của Đấng Christ, Đức Thánh Linh)** có thể cư ngụ trong tấm lòng của họ. Khi Đấng Christ ngự trong tấm lòng chúng ta, chúng ta sẽ càng ngày càng trở nên giống như Ngài. Qua Thánh Linh của Đấng Christ ngự trong chúng ta, tấm lòng của chúng ta sẽ được **đổ đầy tình yêu của Ngài (xem Rô 5:5)**.

18 Nếu Đấng Christ ngự trong chúng ta, chúng ta sẽ được **đằm rể và vững nền trong sự yêu thương**. Chúng ta như một cái cây có rễ được trồng trong tình yêu thương. Hoặc chúng ta giống như một căn nhà, mà nền của nó được đặt ở trong tình yêu thương. Phao-lô cầu nguyện rằng người Ê-phê-sô có thể hiểu được tình yêu thương của Đấng Christ **rộng, dài, cao và sâu** như thế nào. Tình yêu thương của Đấng Christ **rộng** đủ để ôm lấy tất cả mọi người. Tình yêu thương của Ngài **dài**

đủ để kéo dài cho đến đời đời. Tình yêu ấy **đủ sâu để đụng đến tội nhân thấp hơn hết, và đủ cao để đưa tội nhân lên đến thiên đàng**.

Thập tự giá là dấu hiệu lớn nhất của tình yêu Đấng Christ. Chiều ngang của thập tự giá kéo từ Đông sang Tây. Chiều đứng của thập tự giá kéo từ đất lên trời. Tình yêu của Đấng Christ **đủ để đụng đến mọi người ở khắp mọi nơi**.

19 Ở đây Phao-lô cầu nguyện rằng người Ê-phê-sô không chỉ hiểu về tình yêu thương của Đấng Christ lớn như thế nào, nhưng họ cũng có thể **biết tình yêu này** – tức là họ có thể kinh nghiệm tình yêu ấy trong đời sống họ. Tình yêu của Đấng Christ (tình yêu của Đức Chúa Trời) lớn đến nỗi **vượt trội trên sự hiểu biết**. Tuy nhiên, mỗi người chúng ta đều có thể kinh nghiệm tình yêu ấy trong tấm lòng mình. Và một khi đã kinh nghiệm, chúng ta sẽ được **đổ đầy sự đầy trọn của Đức Chúa Trời**.

Được đổ đầy sự đầy trọn của Đức Chúa Trời nghĩa là thế nào? Sự đầy trọn của Đức Chúa Trời bao gồm **mọi phước lành thuộc linh** trong các nơi trên trời (Êph 1:3); bao gồm **sự giàu có của vinh hiển Ngài (Êph 1:18), năng quyền vô hạn của Ngài (Êph 1:19), cũng gồm cả sự giàu có không dò lường của Ngài (c.8)**. Và cuối cùng nó bao gồm **tình yêu lớn lao của Ngài, là điều Ngài đã đổ vào lòng của chúng ta qua Đức Thánh Linh (Rô 5:5)**. Và nếu Đấng Christ ngự trong lòng chúng ta qua đức tin, thì **tất cả sự đầy trọn của Đức Chúa Trời là của chúng ta!**

Hãy để đây là lời cầu nguyện không ngừng của chúng ta cho Hội Thánh của

minh và cho người khác để chúng ta có thể liên tục được đổ đầy mọi sự **đầy trọn của Đức Chúa Trời**. Chúng ta đừng nên giới hạn lời cầu nguyện của mình trong những việc nhỏ bé; thay vào đó, hãy như Phao-lô, cầu nguyện cho những việc vĩ đại có thể tưởng tượng nổi – sự đầy trọn của Đức Chúa Trời!

Lời cầu nguyện của Phao-lô dành cho người Ê-phê-sô – và cho chúng ta – thật đáng kinh ngạc! Ông cầu nguyện cho chúng ta có năng lực, tình yêu thương, sự hiểu biết và sự đầy trọn của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời có thể đáp ứng lời cầu nguyện như thế không? Đức Chúa Trời có đủ năng quyền để thực hiện lời cầu nguyện như thế không? Chắc chắn là Ngài có thể (xem c.20).

20-21 Quyền năng của Đức Chúa Trời đủ lớn để thực hiện mọi điều chúng ta cầu xin. Không chỉ như vậy, Đức Chúa Trời còn có thể làm nhiều hơn điều chúng ta có thể tưởng tượng. Và năng quyền này của Đức Chúa Trời **đang hành động bên trong chúng ta** (c.20). Như tình yêu của Đức Chúa Trời vượt quá mọi sự hiểu biết của chúng ta (c.19), thì năng quyền của Ngài cũng vượt quá sự tưởng tượng của chúng ta. Tình yêu không bờ bến, năng quyền không giới hạn. Đức Chúa Trời của chúng ta thật vĩ đại thay! Ngài đáng được ngợi khen không dứt! **Nguyện Ngài được vinh hiển trong Hội Thánh, và trong Đức Chúa Jêsus Christ, trải qua các thời đại, đời đời vô cùng. A-men!**

CHƯƠNG 4

Hiệp Một Trong Thân Thể Của Đấng Christ (4:1-16)

1 Trong ba chương đầu của thư tín này, Phao-lô viết về mục đích đời đời của Đức Chúa Trời (Êph 3:11), về một con người mới - Hội Thánh – mà Đức Chúa Trời lập nên (Êph 2:15), và về việc chúng ta được kêu gọi làm con cái của Đức Chúa Trời (Êph 1:5). Và bây giờ trong ba chương cuối này, Phao-lô viết về việc chúng ta sẽ sống đời sống hằng ngày của mình như thế nào. Vì chúng ta được gọi là con cái Đức Chúa Trời, nên chúng ta cần biết con cái Đức Chúa Trời phải sống ra sao. Vì

nếu chúng ta là con cái Đức Chúa Trời, chúng ta phải hành động như con của Ngài!

Vì thế trong câu 1, Phao-lô thúc giục chúng ta sống xứng đáng với sự kêu gọi của chúng ta đã nhận được từ Đức Chúa Trời – sự kêu gọi để trở nên con cái của Ngài (xem Phil 1:27; Côl 1:10). Và rồi trong câu 2-16, Phao-lô nhắc nhở chúng ta rằng chúng ta được kêu gọi làm một dân mới, làm thành viên trong một gia đình, Hội Thánh. Để xứng đáng với sự kêu gọi này, chúng ta phải giữ sự hiệp một!

2 Làm thế nào Cơ Đốc nhân chúng